

Flertalserklæring fra Over-Skyldraadet, og Mindretallets Erklæringer hverken er optaget i Lovforslaget eller i Betænkningen, vil jeg med den højttærede Formands forventede Tilladelse oplæse dem, for at de ogsaa kan komme til Offentlighedens Kundskab. Af ganske særlig Interesse er den Mindretals-erklæring, som er afgivet af tidligere Medlem af dette Ting, Hr. Rasmus Andersen. Han skriver: „Da Skattedepartementet har udbedt sig en Erklæring fra Over-Skyldraadet om, hvorvidt den i Forbindelse med den 4de almindelige Vurdering til Ejendomsskyld stedfundne Ansættelse af Jordværdien, efter det Kendskab Raadet alt maatte have erhvervet til denne Vurderings Resultater, kan antages at have naaet en saadan Sikkerhed og Ensartethed, at Værdiansættelsen kan anses for egnet til at være Grundlag for Beskatning, skal jeg bemærke følgende:

Hvis man skulde gaa til en Jordværdibeskatning, som efterhaanden helt eller delvis skulde træde i Stedet for den nuværende Ejendomsskyld, da skulde det jo være ud fra det Synspunkt, at man derigennem kunde opnåa en mere retfærdig Beskatning af Grundværdierne, end man er i Stand til ved den nuværende Ejendomsskyldlov, og det mener jeg saa langt fra er Tilfældet, at jeg tværtimod mener, at man staa langt mere famlende og usikker overfor Jordværdien, end man gør overfor Ejendomsskylden, og jeg mener, at det statistiske Materiale, som er udarbejdet paa Grundlag af den 4de almindelige Vurdering til Ejendomsskyld, peger i samme Retning, ligesom min Erfaring fra alle de foretagne Rejser til Besigtigelse af vurderede Ejendomme efter min Mening tydelig viser, at man i det store og hele staa langt mere famlende overfor Jordværdiansættelsen end overfor Ejendomsskylden, og jeg synes, at det er ganske naturligt, at det er saaledes, thi efter min Mening har man jo ved Jordværdiansættelsen intet andet Grundlag at bygge paa end et Skøn, og at dette maa blive uensartet for de forskellige Vurderingsraad, synes jeg er naturligt og tilgiveligt.

Jeg mener, at der indenfor Over-Skyldraadet har været Enighed om, at Hartkornet ikke kan bruges som Grundlag, selv om det i nogen Grad kan være vejledende paa Øerne, saa er det i Jylland i høj Grad misvisende, og de forholdsvis meget faa Handler med nøgen Jord, som finder Sted, og som hovedsagelig er Jordstykker, der ligger op til anden Mands Ejendom, og som derfor betaales med ganske uforholdsmæssig høje Priser, kan man dog heller ikke bygge

paa — tilbage har man da kun det rene Skøn.

Hvis man vil sige, at ved Ansættelsen til Ejendomsskyld bliver det ogsaa i væsentlig Grad Skønnet, som bliver det afgørende, saa vil jeg dog dertil sige, at Handelsprisen i nogen Grad kan være vejledende, thi vel indrømmer jeg, at der er vilde Handler, som man ikke kan bygge noget paa, men jeg maa dog hævde, at langt den overvejende Del af de Handler, som finder Sted, angiver den paa den Tid værende Handelspris; tager man f. Eks. 100 Handler og derud af tager Gennemsnitsprisen, kan man saa nogenlunde gaa ud fra, at det paa det givne Tidspunkt er Udtryk for Handelsprisen.

Jeg vil derfor mene, at hvis Værdien af den nøgne Jord skulde benyttes som Skattegrundlag, da vilde det være nødvendigt at foretage en ny Bonitering af al Landets Jord eller finde et andet fast Grundlag for Bedømmelsen af nøgen Jord, saaledes at det ikke som nu blev paa Grundlag af et helt vilkaarligt Skøn.

Mit Svar paa Skattedepartementets Spørgsmaal maa derfor blive et bestemt Nej.

Mindretallet, tidligere Medlem af Landstinget *la Cour*, udtaler: „Flertallet indrømmer, at der er Vanskelighed ved at finde Jordværdien, og at denne derfor ikke er ensartet ansat, men tror dog, at dette er Tilfældet i samhörige Distrikter.

Mindretallet mener ingenlunde, at dette er Tilfældet, og da hele Ansættelsen hviler paa saa løst et Skøn, at den ofte paa lige god Jord differerer med over 200 Kr. pr. Hektar, og naar hertil kommer, at Vurderingsraadene Skøn er fældet uden Kendskab til Arealet og Jordboniteten, kan Mindretallet ikke finde, at den ved den 4de almindelige Vurdering ansatte Jordværdi egner sig til Skattegrundlag.“

Disse to Mindretalsudtalelser, ganske særlig den udførlige Udtalelse af tidligere Folketingsmand Rasmus Andersen, kan jeg fuldt ud tiltræde, og jeg har ogsaa ved første Behandling her fremsat omtrent de samme Tanker.

Angaaende det af den ærede Ordfører omtalte Retfærdighedskrav har jeg anstillet nogle Beregninger over, hvorledes denne nye Skat vil virke, hvis den bliver til Lov, indenfor den Kommune, som jeg bor i, og jeg vilde ønske, at flere havde gjort det samme, for at disse Beregninger kunde sammenlignes med hinanden. Indenfor den Kommune er der 134 Ejendomme, der nu er ansat til at svare Ejendomsskyld. Men